

По мѣсецътъ се забѣлѣзватъ голѣми дупки. Тѣ се виждатъ хубаво на картината. Ученитѣ хора сж доказали, че тѣзи дупки сж биле едно врѣме *вулкани*. И тѣ се намиратъ много на често. Така щото едно врѣме на мѣсецътъ сж ставали страшни минути, когато сж изригвали тѣзи вулкани

Но нѣкой ще попита дали има и сега такива изригвания? — Не, нѣма! Защото вѣтрѣ въ мѣсецътъ нѣма такѣвъ огънь, какѣвто има въ нашата земя. Защото около мѣсецътъ нѣма въздухъ. Този въздухъ безъ когото не можтъ да живѣятъ, ни растения, ни животни, ни нищо! Тамъ не расте нищо: нѣма тѣзи гори, каквито ги имаме ние; нѣма тѣзи животни нѣма, нѣма нищо!

Но пъкъ, може би, ще попитате кой е ходилъ тамъ, та да е видѣлъ мѣсецътъ? — Никой, никой не е ходилъ, защото не може и да се отиде. Тѣзи нѣща за мѣсецътъ, гдѣто ви ги описахъ и гдѣто се знае още за него, ученитѣ хора сж го научили отъ едни увеличителни стѣкла. Тѣ се казватъ *телескопи* (биллюри). Като се гледа съ тѣхъ, мѣсецътъ се вижда много на близо. По този начинъ се вижда всичко на него. И сега ученитѣ хора се мжчятъ да направятъ такива телескопи, които да докаратъ мѣсецътъ на нѣколко кил.метра далечъ отъ насъ. Тогава вий ще можемъ да видимъ още по-хубаво на него и повече ще се научимъ за него.

ХУБАВОТО СЪГЛАСИЕ.

адостни бѣхж дѣцата на чича Петка. Той имаше двѣ момиченца и едно момче. Да, радостни и весели бѣхж, защото се учехж въ училището. Въ свободното врѣме четѣхж разни книжки. Когато си научвахж урока, утивахж при баба си да ѣж запитватъ за минжли нѣща.